VICTORIILE SPORTULUI SOVIETIC

Este adevărat că sportului sovietic nu i se face nici pe departe atâta reclamă câtă se face în alte țări pentru lucruri cu mult mai puțin importante. Și tot atât de adevărat este că dacă pentru toate recordurile și realizările sportului sovietic din anul acesta, s'ar fi consumat numai a zecea parte din cerneala și hârtia inutil risipite cu ocazia scandalului produs de matchul de box Louis — Walcott, sau a unei alte manifestări sportivo-comerciale de acelaș gen, atunci presa sportivă a lumii întregi ar fi trebuit să-și consacre aproape în întregime coloanele, activității sportive din Uniunea Sovietelor.

In coloanele ziarului nostru, ne-am dat silința să prezentăm — în limita spațiului, până acum atât de puțin — o imagine cât mai completă a mișcării sportive sovietice, atât din punctul de vedere al organizației, cât și din acela; mult mai pasionant, al concursurilor de tot felul, la care mii și mii de sportivi iau parte, sprijiniți și încurajați de către larga înțelegere a guvernului.

Majoritatea matchurilor, concursurilor și recordurilor despre care se vorbește în această pagină, sunt cunoscute cititorilor noștri. Despre fiecare din ele s'a scris la timp, în amănunt. Prezentarea pe care o facem astăzi n'are decât un singur scop: cela de a prezenta cititorilor o [illegible]re generală asupra bogăției sportive a Uniunii Sovietice, o [illegible]re în revista care vrea să lase t[illegible]ror acelaș impresie de măreața realizare a idealului sportiv, pe care ne-a lăsat-o nouă.

PARADA SPORTURILOR

Sărbătoare a tineretului sportiv sovietic, Parada Sporturilor se desfășoară în fiecare an, la 20 Iulie, în toate orașele și satele Uniunii, peste tot unde există o organizație sportivă. Ea constitue o uriașă demonstrație a marei desvoltări pe care sportul a atins-o în țara sovietelor și un prilej de expansiune a energiei și entuziasmului care animă nesfârșitele rânduri ale tineretului sportiv.

Punctul culminant al acestei mari manifestații îl constitue parada delegațiilor sportive a tuturor republicilor Uniunii, pe stadionul "Dinamo" din Moscova, în fața generalissimului Stalin.

Este [illegible] să încercăm să descriem [illegible] acestei splendide desfășurări de [illegible] forță. Mulți dintre cititorii noștri au avut prilejul să vadă la cinematograf filmul parăzii, care prezintă în minunate culori, o imagine mult mai fidelă decât palida descriere pe care am putea s'o facem noi. Pentru cei care n'au văzut acest film excepțional nu putem spune altceva, decât că o asemenea realizare nu se poate face decât atunci când o organizație sportivă ajunge la o desvoltare ca aceia din Uniunea Sovietică.

Miile de sportivi care au evoluat pe stadionul „Dinamo" la 20 Iulie, constituc elita unei masse imense de sportivi organizați, a căror pregătire fizică nu lasă nimic de dorit. Stadionul „Dinamo" în în ziua de 20 Iulie, este replica vie a concepției sportive sovietice, dată tuturor detractorilor ei.

[illegible]mpionatele Europei de lupte greco-romane

Cine urmărește cu atenție viața sportivă mondială, observă anumite fapte care trec deobicei neobservate de către marele public. Astfel, de exemplu, manifestările sportive internaționale ale diferitelor țări, sunt în general unilaterale. Englezii acceptă cu plăcere numai matchurile de football (pentrucă la crickett n'au adversari...), Olandezii (sau mai bine zis olandezele) se remarcă la înnot, Suedezii la atletism, Francezii la rugby etc. Foarte puține sunt țările care pot concura cu succes la toate genurile de sport. In special sunt neglijate unele sporturi a căror spectaculozitate redusă nu aduce încasări suficient de mari ca să justifice atenția marilor „susținători" ai sportului din occident și de peste ocean.

In Uniunea Sovietică, barbaria catchului nu este admisă. In schimb se bucură de o mare popularitate luptele greco-romane, în care s'a ajuns la o deosebită tehnică. Aceasta explică succesul luptătorilor sovietici la campionatele Europei care s'au disputat în Aprilie 1947 la Praga. Trei titluri europene au fost câștigate de către I. Kotkas, K. Koberidze și N. Belov, iar la celelalte categorii reprezentanții Uniunii au ajuns întotdeauna cel puțin în semifinale. Stilul luptătorilor sovietici a provocat elogiile unanime ale specialiștilor și admirația spectatorilor.

La Praga a fost demonstrată lumii întregi cât de multilaterală este desvoltarea sportului sovietic astăzi și cât de vaste posibilități sunt oferite tuturor disciplinelor sportive, fără socoteli meschine de cassă.

HARKOV, AUGUST 1947

Campionatele Uniunii de atletism

Vara e în toi. Pe imensul stadion din Harkov s'au adunat din toate părțile Uniunii cei mai buni atleți. Sunt 1200 de sportivi, tineri cu trupuri musculoase; veniți să-și măsoare într'o întrecere dreaptă, pregătirea și calitățile fizice.

Concursul acesta, desăvârșit organizat, a arătat în chip indiscutabil că atletismul sovietic se află în plin progres, și dacă astăzi este primul din lume ca massivitate, mâine va fi și din punctul de vedere al recordurilor.

Aceasta nu înseamnă însă că la Harkov nu s'a stabilit nici un record. Din contra, se poate spune că din acest punct de vedere, campionatul a dat rezultate mai mult decât satisfăcătoare.

Astfel Vladimir Volkov, un tânăr sportiv, a reușit cel mai bun rezultat din acest an din întreaga lume, la decathlon. Cu cele 7159 puncte pe care le-a acumulat, el se clasează între cei mai buni decatloniști din lume.

SECENOVA

La Pentathlon femenin, Alexandra Ciudina a reușit să doboare recordul deținut de către Mauermayer, realizând una dintre cele mai strălucite performanțe posibile în sportul femenin. Recordul acesta mondial de 4561 de puncte va fi greu bătut.

Aceste două performanțe vorbesc dela sine. Un record mondial și cel mai bun rezultat al anului, tocmai la cele mai complete probe atletice!

Per. 13.599
B. C. U. „M. EMINESCU" IAȘI
29 OCT 1985

Londra, Septembrie 1947

U.R.S.S. învinge Marea Britanie la șah cu 15-5

Intre 21-23 Septembrie s'a desfășurat la Londra cea mai importantă manifestare șahistă internațională a anului: matchul între reprezentativele Uniunii și Marei Britanii.

A fost nu numai o confirmare a superiorității necontestate a Uniunii Sovietelor în domenul acestui unic sport intelectual, ci și un prilej de minunată propagandă în rândurile unui public spectator, care avusese prilejul să vadă jucând pe cei mai mari șahiști ai timpului (Alehin, Capablanca, Euwe, Fine, Reshevski, etc.). Impresia lăsată de echipa sovietică a fost extraordinară, fapt care s'a văzut cel mai bine din comentariile entuziaste ale celui mai zgârcit în laude ziar englezesc „Times".

Cu o sportivitate pe care trebue să le-o recunoaștem, jucătorii echipei engleze au declarat că au jucat împotriva celei mai tari echipa de șah din lume.

PARIS, MARTIE 1947

CROSSUL L'HUMANITE

In U.R.S.S., crossurile constitue una dintre formele cele mai populare ale sportului. In fiecare primăvară și toamnă se desfășoară marile crossuri ale tineretului, la care au luat parte în cursul anulu trecut aproximativ ZECE MILIOANE de concurenți! Deaceia, pentru acei care erau la curent cu excepționala desvoltare a acestei ramuri a atletismului în Uniunea Sovietelor, victoria repurtată de către Alexandr Pugacevski și Ana Zaiteva la Paris, a apărut complet normală.

PUGACEWSKI

Crossul marelui ziar comunist francez „L'Humanite" a reunit la start pe cei mai buni specialiști ai acestui gen de alergare, din 15 țări europene. Reprezentanții sovietelor au învins, atât individual cât și pe echipe, aducând țării lor și concepției sportive sovietice, una dintre cele mai strălucite victorii ale anului care a trecut.

HELSINKI, IULIE 1947

Campionatele Europei de Haltere

Un alt sport care nu se bucură de o atenție prea mare în lumea sportivă a occidentului. Un alt sport în care Uniunea Sovietelor poate spune că deține primul loc în lume!

La Helsinki, ca și în 1946 la Paris, ridicătorii de greutăți sovietici au făcut o splendidă demonstrație a forței lor, replica cea mai bună ce putea fi dată americanilor, care au organizat campionatele mondiale de haltere în așa fel încât cei mai buni campioni din URSS, Egipt și Suedia să nu poată lua parte.

Rezultatele pe care le-au obținut la Helsinki cei cinci reprezentanți ai Sovietelor care au câștigat titlurile de campioni europeni (Azdarov, Mehanik, Satov, Novak și Kutenko) au fost atât de bune încât orice cunoscător în domeniul acestui sport, trebue să recunoască superioritatea lor.

GRIGORE NOVAK

BOTWINNIK A CÂȘTIGAT MARELE TURNEU DE ȘAH IN MEMORIA LUI CIGORIN

Keres pe locul 6!.-Un mare succes al lui Ragozin.-Partida decisivă a durat zece ore.-Clasamentul final și declarațiile învingătorului

Timp de peste o lună de zile s'a desfășurat la Moscova, în palatul Casei Centrale a Armatei Roșii, unul dintre cele mai mari turnee de șah din ultimii ani, organizat cu ocazia împlinirii a 40 de ani dela moartea celui mai de seamă jucător din istoria șahului rus, Mihail Ivanovici Cigorin.

KERES

Acest concurs a reunit în fața tablelor de șah, o pleiadă atât de strălucită de jucători, toți numai din țările slave, încât el poate fi considerat ca unul dintre cele mai importante ce s'au organizat în ultimii ani. Pe lângă cei trei candidați sovietici la campionatul mondial, Botwinnik, Keres și Smislov, bine cunoscuți în întreaga lume șahistă, în urma victoriilor pe care le-au obținut la toate marile concursuri, începând din 1936, au luat parte la turneul dela Moscova o serie de jucători, care chiar dacă n'au obținut succese sportive atât de remarcabile, pot fi considerați printre cei mai mari maeștri ai lumii, Ragozin, Boleslavski, Kotov n'au avut ocazia să se afirme în arena internațională, ei reprezintă însă o forță cu mult mai mare decât aceia a multor jucători de prima clasă din restul lumii. Deasemeni tinerii campioni ai Jugoslaviei și Cehoslovaciei, Gligorici, Dr. Trifunovici și Pachmann, care au obținut în cursul anului trecut frumoase succese la turneele europene, fac parte dintre cei mai buni jucători ai continentului.

CUM A DECURS LUPTA

Din punct de vedere sportiv, încă dela începutul concursului, lupta s'a dat între campionul Uniunii Sovietice Paul Keres și marele maestru Mihail Botwinnik, care n'a luat parte la nici un turneu de șah, după matchul URSS—USA din Septembrie 1946. Lumea șahistă sovietică aștepta cu deosebit interes întâlnirea acestor doi mari jucători, mai ales că se părea că Paul Keres se afla într'o formă excelentă, demonstrată cu prisosință la campionatul Uniunii și la marele turneu dela Pernau.

Jocul lui Botwinnik în primele 9 runde a fost formidabil. Făcând numai trei remize (cu Bondarevski, Kotov și Gligorici), el a totalizat 7½ puncte, ceiace constitue un rezultat excepțional, având în vedere forța participanților. Keres rămăsese la un punct în urmă, în urma unei înfrângeri suferite la Ragozin, care în acest concurs a jucat foarte bine. Se părea că Botwinnik nu va mai putea fi ajuns. In runda 13-a s'a produs însă miracolul: campionul Cehoslovaciei Ludek Pachmann a reușit ceiace nimeni nu mai reușise până atunci — l-a învins pe Botwinnik, deschizând astfel din nou lupta pentru primul loc, cu numai două runde înainte de sfârșitul concursului. In urma acestei înfrângeri a lui Botwinnik, clasamentul general a luat următoarea configurație: Botwinnik 9½, Keres 9, Ragozin, Smislov, Boleslavski și Kotov câte 8½. Soarta primului loc a fost decisă în runda 14-a, în care s'au întâlnit Keres și Botwinnik.

PARTIDA DECISIVĂ A DURAT 10 ORE

In ziua disputării acestei partide atât de importante, sala de joc a Casei Centrale a Armatei Roșii era complet blocată de mulțimea spectatorilor care ocupase locurile cu câteva ore înainte. Peste 2000 de șahiști se îngrămădeau pe culoare și în fața intrării. Pentru a satisface curiozitatea acestor oameni care așteptau cu o răbdare caracteristică, au fost instalate mari table de demonstrații pe pereți și în fața intrării, iar câțiva maeștri care nu luau parte la concurs, au comentat tot timpul desfășurarea partidei. Aceste comentarii au fost transmise și la radio. Desfășurarea partidei este cunoscută cititorilor noștri. De ambele părți s'a jucat cu toată energia la câștig. Keres, care nu avea șanse la primul loc decât în caz de victorie, a jucat prea riscant și pierzând un pion a intrat într'un final inferior pe care Botwinnik l-a jucat magistral. După două întreruperi și zece ore de joc, Keres a cedat această partidă decisivă și astfel Botwinnik și-a asigurat primul loc. Demoralizat de înfrângerea suferită, Keres a pierdut și ultima partidă împotriva lui Novotelnov, clasându-se pe locurile 6—7, cel mai slab rezultat al său din ultimii ani.

Ragozin a câștigat ultimele două partide, iar Smislov și Boleslavski au obținut câte 1½ puncte. Astfel clasamentul final a luat înfățișarea următoare:

BOTWINIK

I. Botwinnik 11 puncte; II. V. Ragozin 10½; III-IV. I. Boleslavski și V. Smyslov câte 10 puncte; V. A. Kotov 9½; VI-VII. Novotelnov și Keres câte 9 puncte.

DECLARAȚIILE INVINGĂTORULUI

După terminarea concursului a avut loc festivitatea finală a împărțirii premiilor. Cu această ocazie a luat cuvântul Botwinnik, care a spus printre altele:

„Sunt mulțumit de rezultatul pe care l-am obținut. Este o mare satisfacție să fii învingător într'un turneu de mărimea și importanța acestuia. Desigur, nu pot spune că sunt satisfăcut de toate partidele mele, dar cred în orice caz că am jucat destul de bine". Vorbind despre ceilalți participanți, Botwinnik a spus: „Veaceslav Ragozin a obținut în acest turneu cel mai mare succes al său din ultimii zece ani. El a jucat cel mai inventiv dintre toți participanții și partida sa contra Dr. Trifunovici este probabil cea mai bună ce s'a jucat în acest concurs. Campionul Uniunii, Paul Keres, n'a fost în forma sa cea mai bună. Dealtfel cred că trei premii întâi într'un singur an, ar fi fost puțin cam mult. Eu de exemplu, mă mulțumesc cu unul singur..."

In cadrul festivității finale au mai luat cuvântul și reprezentanții Cehoslovaciei și Jugoslaviei, Gligorici și Pachmann, care au exprimat mulțumirile lor organizatorilor concursului și au subliniat excepționala impresie pe care le-a făcut-o organizația șahistă sovietică.

Cu împărțirea premiilor învingătorilor, s'a încheiat marele turneu în memoria lui Cigorin, una dintre cele mai importante manifestații șahiste ale ultimilor ani. Dacă marele întemeetor al mișcării șahiste slave, ar fi putut să asiste la acest concurs, ar fi resimțit fără îndoială o mare satisfacție văzând cât de departe sunt timpurile, când izolat se străduia să organizeze câte un turneu sărăcăcios, fără premii, la care luau parte câțiva entuziaști. Mica „Asociație a amatorilor de șah" din Rusia a devenit astăzi cea mai puternică organizație de șah din lume, iar turneul care a sărbătorit pe întemeetorul ei, n'a fost sărăcăcios ci măreț.

L-am cunoscut pe KONEV

Nu l-am întâlnit pe teren, fiindcă echipa sovietică de basketball nu era în serie cu noi. Dar l-am văzut prima oară fără să știu că este el.

Sosisem de două zile la Praga și într'o după amiază — era ora 14 — echipa României mergea în grup să facă primul antrenament la sală; în Praga.

Antrenamentul s'a terminat și echipierii naționali mergeau spre vestiare.

Urcam scara și deodată la capătul ei apare un uriaș, ca toți uriașii înalți, [illegible] blond în pantaloni de trening și ținând două mingi în mână. [illegible] și cobora scările.

A trecut pe lângă noi și dela ...înălțimea noastră (și noi suntem lungi, basketballiștii români) am privit uluiți la... înălțimea lui: Nici nu-i ajungeam la umăr.

Știam că este un jucător sovietic. In sală era senzație. Vine echipa Uniunei Sovietice să facă antrenament.

Ca orice pretendent la titlul de leaderi, viitori campioni făceau antrenament în secret.

Dar noi printr'o ușă întredeschisă a balconului priveam la ei.

Și dintre toți, KONEV ne-a făcut cea mai formidabilă impresie. Acest uriaș se mișca ca un titirez, executând toată gama variată a mișcărilor în alergare, suplețe, aruncare.

De fapt, o zi mai târziu KONEV era acela care avea să facă mat toți jucătorii de basket ai Europei. Și împreună cu el, toată echipa care a demonstrat un joc uluitor.

Campioni ai Europei la basketball de neînvins.

Îmi amintesc de ironia unui gazetar francez trimis special al ziarului L'Equipe.

Astăzi (un exemplu) sosea la Praga spre seară ziarul parizian cu toate rezultatele și comentariile zilei

anterioare. In acest ziar o notiță în chenar indica:

Uniunea Sovietică va organiza la Moscova în 1949 campionatele Europei de basketball.

Și finala, Uniunea Sovietică — Cehoslovacia se juca abia mâine.

Câștigătorul avea să organizeze Campionatul Europei în țara sa.

Deci...

Până într'atât impresionase această echipă pe toți cunoscătorii basketballului.

Și dela KONEV, cel mai bun cel mai înalt dela Konev "uluitorul" până la LISOV acea morișcă baskeibalistică, toată echipa Uniunei Sovietice primea la sfârșit aplauze, cupa, daruri.

Iar în acordurile imnului învingătorului se plecau steagurile a 18 țări.

BASKET-BALLUL ȘI VOLLEY-BALLUL, INAINTE!

(Urmare din pagina 1-a)

Ne-au vizitat patru echipe străine, — de club sau selecționate: „Kistext" Budapesta, „Zelesniciari" Bratislava, „Universitatea Sofia" și „Universitatea Budapesta", doar ultima plecând neînvinsă.

Singurele echipe cari au părăsit țara în afară de echipa națională, au fost „C.F.R." București, în Cehoslovacia, — ca invitată a „Zelesniciarilor" Bratislava — și „Medicina", în Bulgaria, invitată de „Tchavdar" Sofia. Primul turneu o strălucită biruință; al doilea o mare cădere, mediciniștii neglijându-și rostul lor de reprezentanți ai sportului românesc și comportându-se ca'ntr'o călătorie de agrement.

In tot cursul anului înăuntrul țării s'au efectuat numeroase turnee interorașe, cu echipe masculine, femenine și de pitici, provincia găsind în 1947 nenumărate prilejuri de stimulent și afirmare.

*

1947 a fost pentru basket-ball anul unei certe biruințe, un an de mari învățăminte, iar technic și tactic vorbind, a fost anul afirmărei rolului primordial al contra-atacului în sistemul ofensiv al ansamblului.

Totodată, numeroasele dispute internaționale ne-au reliefat calitățile elementelor individuale de cari dispunem, și că ducerea la bun sfârșit a tratativelor cu unul din cei doi antrenori străini cu cari federația corespondează, ne-ar furniza un progres sigur și temeinic.

Poate ni-l va aduce 1948. Dorim și sperăm din tot sufletul...

*

Volley-ballul a avut în 1947 un an slab, s'o spunem fără ocolișuri. Un an de deziluzii după 1946, care ne adusese satisfacția unui progres cert și a cucerirei titlului de campioană balcanică.

Volley-ballul nostru e în regres, ca sport de echipă, cu toate că elemente de necontestată valoare individuală posedăm încă și multe alte valori tinere se ridică.

A fost acest regres paralel și poate chiar în strict raport cu progresul technic și de stimă al basket-ballului, — mult mai dinamic, mult mai spectaculos, mult mai sport.

*

Un singur punct luminos: vizita campioanei Cehoslovaciei „Sparta" din Praga și victoria reușită asupra ei de campioana noastră „Medicina".

Dar atât. In rest, înfrângeri, decepții, în orice caz situații menite să ne îngrijoreze și să ne facă să ne gândim serios la pregătirea temeinică volley-ballistică de jos, din sânul cluburilor: antrenamente de sistem, de ansamblu, dar și cu osebire de technică individuală.

Oricum, regresul acesta al volley-ballului are o cauză precisă, după părerea noastră și-i necesar s'o spunem.

Se știe, în 1947 a luat ființă Federația Internațională (în care for suprem, amintim, suntem reprezentați de d. av. M. VLAICU, director administrativ O.S.P., care a fost ales vice-președinte) iar nașterea acestui for a impus ca necesară redactarea unui regulament unic. Ceeace s'a și întâmplat. Trecerea dela vechiul regulament, la cel ocazional de tranziție al campionatului balcanic și, în fine, la cel nou internațional, se înțelege că se face greu și jucătorii sunt încă derutați.

Cu timpul, se vor deprinde și volley-ballul românesc va fi din nou fruntaș în [illegible] [illegible] al Europei.

C. Neghi

Bd. PALAS
Ken MAYNARD
în cel mai formidabil rol al său
Răzbunarea lui TARZAN